

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΡΙΤΗ
Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΣΤΑΣΗΣ ΖΩΗΣ

1^ο Γιατί να είναι κανείς ηθικός; (σελ. 159)

Αν κάποιος καταφέρει να ωφεληθεί σημαντικά εξαπατώντας, αδικώντας ή βλάπτοντας τους άλλους χωρίς να γίνει αντιληπτός και επομένως **χωρίς** να υποστεί οποιαδήποτε **συνέπεια**, γιατί να μην το κάνει;

Απαντήσεις:

- Πολιτεία του **Πλάτωνα** – μετά θάνατον τιμωρία (βλ. κείμ. 1, σελ. 160επ.)
- καλύτερη ψυχική υγεία, αρμονία μέσω της συμμόρφωσης προς τις εντολές του ορθού λόγου
 - κατά τον **Αριστοτέλη** η καλλιέργεια των αρετών συντελεί στην πραγμάτωση της ευδαιμονίας.
 - ο **Καντ** θεωρεί ανορθολογική την ηθικά εσφαλμένη συμπεριφορά.

Αντίλογος:

Η ψυχική υγεία επιτυγχάνεται με την ελεύθερη ικανοποίηση της θέλησής μας για δύναμη. Η ηθική είναι ένας υποκριτικός θεσμός κατασκευασμένος από την πλειονότητα των αδύναμων ατόμων, που προσπαθούν να εμποδίσουν τη φυσική κυριαρχία των ισχυρών (**Νίτσε**).

Τελική απάντηση στο ερώτημα που θέτει ο τίτλος:

- Θεμελιώδης ρόλος των ηθικών αρχών για τη διατήρηση της συνοχής των ανθρώπινων **κοινωνιών**.
- Και σε **ατομικό** επίπεδο έχουμε έμφυτη την τάση να αναγνωρίζουμε την ανάγκη σεβασμού των συνανθρώπων μας.
- **Θετικά συναισθήματα** συμπόνιας, συμπάθειας και αγάπης προς τους άλλους.

2^ο Τα χαρακτηριστικά της ηθικής στάσης ζωής(σελ. 160)

α) Πρακτικός χαρακτήρας των ηθικών κρίσεων. β) Καθολίκευση των ηθικών κρίσεων. γ) Ενδιαφέρον για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των άλλων ανθρώπων και εξέταση των επιπτώσεων της συμπεριφοράς μας στη ζωή τους (βλ. κείμ. 2, 3, σελ. 161 επ.)

Απαραίτητες αξίες της ηθικής συμπεριφοράς η κοινή ευημερία του συνόλου, η αμεροληψία και η ισότιμη μεταχείριση, καθώς και ο σεβασμός στα στοιχειώδη ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες (βλ. κείμ. 4, σελ. 162).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1^η (σελ. 162) για το υποκ. 1 (βλ. κείμ. 1, σελ. 160 επ.)

2^η (σελ. 162) για το υποκ. 1

3^η (σελ. 162) για το υποκ. 1

4^η (σελ. 162) για το υποκ. 2 (βλ. κείμ. 3, σελ. 161 επ.)

ΘΕΜΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

(σελ. 162) Για το υποκ. 2 (βλ. κείμ. 2, σελ. 161) με αναφορά και στην ενότητα 1, υποκ. 2.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΟΥ ΗΘΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

Πεδίο της εφαρμοσμένης ηθικής (βλ. εικόνα σελ. 163)

- ηθική του περιβάλλοντος
- ηθική των επιχειρήσεων
- ιατρική ηθική – βιοηθική

Συγκεκριμένα προβλήματα: ευθανασία, εκτρώσεις, θανατική ποινή, κλωνοποίηση.

Αυτά εξετάζονται επίσης από νομική και πολιτική σκοπιά.

Αναλυτική εξέταση του προβλήματος της **ευθανασίας**.

- Διάκριση μεταξύ εκούσιας και ακούσιας ευθανασίας
- Διάκριση μεταξύ ενεργητικής και παθητικής ευθανασίας

Η στάση του ατόμου απέναντι στο πρόβλημα αυτό συναρτάται με τη γενικότερη ηθική θεωρία που αυτό υιοθετεί (χριστιανισμός, θεωρία του Καντ, ωφελμισμός).

Οι ηθικές αποφάσεις είναι συνήθως οι δυσκολότερες και οι σημαντικότερες αποφάσεις που καλούμαστε να πάρουμε. Η ευθύνη της εκάστοτε επιλογής είναι τελικά προσωπική υπόθεση του καθενός (βλ. εικόνες σελ. 165 και 166).

ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

1^ο (σελ. 165) Επιπλέον παράδειγμα πρακτικής εφαρμογής του ηθικού προβληματισμού (θανατική ποινή).

2^ο (σελ. 166) Επιπλέον παράδειγμα πρακτικής εφαρμογής του ηθικού προβληματισμού (κλωνοποίηση).

3^ο (σελ. 166) Σχετικά παραδείγματα από τον κινηματογράφο και τη λογοτεχνία.

4^ο (σελ. 166) Αναζήτηση και άλλων ζητημάτων εφαρμοσμένης ηθικής.